

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 199/03-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. mája 2004 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť L. P., bytom K., zastúpeného advokátkou JUDr. M. S., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. Rob 1050/98 a sp. zn. Rob 3594/99, v súčasnosti vedenom pod sp. zn. 36 Cb 493/01 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice II v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. Rob 1050/98 a sp. zn. Rob 3594/99, v súčasnosti vedenom pod sp. zn. 36 Cb 493/01 p o r u š i l právo L. P., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 493/01 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. L. P. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. L. P. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 13 470 Sk (slovom trinásťtisícštyristosedemdesiat slovenských korún), ktorú je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť jeho advokátke JUDr. M. S., Advokátska kancelária, K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 12. novembra 2003 č. k. I. ÚS 199/03-7 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť L. P., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“, resp. „odporca“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. S., Advokátska kancelária, K. (ďalej len „právna zástupkyňa“), vo veci porušenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. Rob 1050/98 a sp. zn. Rob 3594/99, v súčasnosti vedenom pod sp. zn. 36 Cb 493/01.

2. Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 27. marca 1998 SLOVNAFT BENZINOL, a. s., Bratislava, podal proti sťažovateľovi žalobu o zaplatenie 939 643 Sk s prísl. Vec sa pôvodne viedla pod sp. zn. 1 Rob 1050/98, pričom okresný súd postúpil nesprávne vec

9. decembra 1998, čím zavinił zbytočný priet'ah v konaní. Následne bola právna vec vedená pod sp. zn. 1 Rob 3594/99 a 18. januára 2000 bol vydaný podľa názoru s'ťažovateľa oneskorene platobný rozkaz. Proti tomuto platobnému rozkazu podal s'ťažovateľ odpor 23. februára 2000. V odpore navrhol vykonať dôkaz súdnym znalcom, čo okresný súd do dnešného dňa nevykonal. V súčasnosti je vec vedená pod sp. zn. 36 Cb 493/01. S'ťažovateľ vo svojej s'ťažnosti uvádza, že pojednávania nariadené okresným súdom považuje za zbytočné a neefektívne, pretože okresný súd nenariadil ním navrhnuté znalecké dokazovanie. Preto 25. júna 2003 s'ťažovateľ podal s'ťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu. Na s'ťažnosť bolo odpovedané listom z 30. júna 2003, v ktorom sa uvádza, že predseda okresného súdu považuje s'ťažnosť za nedôvodnú.

3. Na základe uvedeného s'ťažovateľ okrem vyslovenia porušenia označeného základného práva žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk, odôvodňujúc túto žiadosť skutočnosťou, že v dôsledku postupu okresného súdu sa nachádza s'ťažovateľ v stave právnej neistoty už šiesty rok. Ďalej uvádza, že je osobou zdravotne postihnutou, jeho manželka je nezamestnaná a dcéra je chorá na diabetes. S'ťažovateľ navrhol vykonanie dôkazu znalcom z odboru účtovníctva, pretože nemá prístup k účtovníctvu žalobcu a nemôže preto špecifikovať svoj protinávrh podľa výzvy okresného súdu. Podľa názoru s'ťažovateľa sa jeho dôkazná situácia oslabuje z dôvodu neprimerane dlhého konania, pretože hrozí, že účtovné listiny žalobcu môžu byť skartované. S'ťažovateľ sa už dva razy musel vzdať advokáta, pretože nemal peniaze na advokátske preddavky.

4. Podaním doručeným ústavnému súdu 7. januára 2004 sa k s'ťažnosti vyjadril predseda okresného súdu. Vo svojom vyjadrení uvádza podrobný prehľad úkonov okresného súdu v danej právnej veci. Podľa názoru predsedu okresného súdu vec je zložitá na dokazovanie, tvrdenie s'ťažovateľa o zbytočnosti nariadených pojednávaní považuje za neopodstatnené a pokiaľ ide o návrh s'ťažovateľa na vykonanie znaleckého dokazovania, poukazuje na ustanovenie § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Vznesený návrh na znalecké dokazovanie nezabavuje s'ťažovateľa povinnosti splniť povinnosť uloženú súdom a špecifikovať svoj protinávrh. Predseda okresného súdu navrhuje, aby ústavný súd

sťažnosti nevyhovel. V podaní doručenom ústavnému súdu 7. januára 2004 predseda okresného súdu súhlasil s upustením od ústneho pojednávania.

K vyjadreniu predsedu okresného súdu vypracovala svoje stanovisko právna zástupkyňa sťažovateľa, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 19. januára 2004. V tomto stanovisku sa uvádza, že sťažovateľ vidí okresným súdom zavinené priedahy v čase od 27. marca 1998 do 17. novembra 1999, ďalej od 1. marca 2000 do 21. mája 2001 a v období od 21. mája 2001 do 7. februára 2002. Právna zástupkyňa sťažovateľa navrhuje, aby ústavný súd sťažnosti vyhovel a priznal jej trovy právneho zastúpenia v sume 13 600 Sk. Zároveň súhlasí s upustením od ústneho pojednávania. V podaní doručenom ústavnému súdu 5. marca 2004 predseda okresného súdu nesúhlasil so stanoviskom právnej zástupkyne sťažovateľa a navrhol sťažnosti nevyhovieť.

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03).

II.

Na základe sťažnosti, jej príloh a písomných vyjadrení účastníkov konania a obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 36 Cb 493/01 ústavný súd zistil nasledovný relevantný priebeh a stav tohto konania:

Dňa 27. marca 1998 bola okresnému súdu doručená žaloba navrhovateľa SLOVNAFT BENZINOL, a. s., Bratislava, s návrhom na vydanie platobného rozkazu pod sp. zn. 1 Rob 1050/98 o zaplatenie 939 643 Sk s prísl. proti odporcovi.

Dňa 4. januára 1999 bola vec postúpená Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) podľa § 9 ods. 3 písm. a) OSP z dôvodu, že súčet žalovanej istiny a príslušenstva je nad 1 milión korún.

Dňa 1. marca 1999 predložil krajský súd spis na rozhodnutie o nesúhlase s postúpením veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), z dôvodu, že podmienkou vecnej príslušnosti podľa § 9 ods. 3 písm. a) OSP je skutočnosť, že požadovaná suma, t. j. istina prevyšuje 1 000 000 Sk, pričom v danom prípade je istina 939 643 Sk.

Dňa 6. októbra 1999 bolo krajskému súdu doručené uznesenie najvyššieho súdu č. k. Ndob 29/99-69 z 28. septembra 1999, ktorým najvyšší súd rozhodol o tom, že na konanie v prvom stupni je príslušný okresný súd.

Dňa 15. októbra 1999 došiel okresnému súdu spis spolu s uznesením najvyššieho súdu.

Dňa 17. novembra 1999 okresný súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 15. decembra 1999 bol navrhovateľom zaplatený súdny poplatok.

Dňa 18. januára 2000 bol vydaný platobný rozkaz pod sp. zn. 1 Rob 3594/99.

Dňa 23. februára 2000 podal odporca odpor proti platobnému rozkazu na Okresnom súde Košice I, teda na nepríslušnom súde.

Dňa 25. februára 2000 bol odpor postúpený okresnému súdu.

Dňa 3. marca 2000 bola okresnému súdu postúpená Okresným súdom Košice I žiadosť odporcu o oslobodenie od súdneho poplatku (odporca podal túto žiadosť na miestne nepríslušnom súde).

Dňa 23. augusta 2000 bol odporca vyzvaný na doplnenie svojej žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 11. októbra 2000 odporca doplnil svoju žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 24. októbra 2001 bol nariadený termín pojednávania na 7. február 2002 a miestny úrad Mestskej časti Košice - Vyšné Opátske (ďalej len „miestny úrad“) bol vyzvaný na podanie správy o odporcovi.

Dňa 17. januára 2002 bol odporca opätovne vyzvaný na doplnenie žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku o daňové priznanie.

Dňa 30. januára 2002 došlo okresnému súdu daňové priznanie odporcu.

Dňa 7. februára 2002 sa uskutočnilo pojednávanie (žalobca nebol prítomný, právna zástupkyňa bola prítomná, žalovaný bol prítomný). Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom doplnenia dokazovania. Navrhovateľ bol vyzvaný na zaslanie listinných dôkazov a odporca bol vyzvaný na presnú špecifikáciu protinávruhu.

Dňa 11. februára 2002 došla okresnému súdu správa od miestneho úradu.

Dňa 12. februára 2002 odporca zaslal okresnému súdu faktúry a výpisy z banky.

Dňa 1. marca 2002 doručila právna zástupkyňa navrhovateľa doklady vyžiadané okresným súdom.

Dňa 5. septembra 2002 bol odporca opätovne vyzvaný na špecifikáciu svojho protinávruhu ohľadom nevyplatených pohľadávok zo strany navrhovateľa.

Dňa 20. septembra 2002 bola okresnému súdu doručená odpoveď odporcu, v ktorej uvádza, že navrhuje, aby bolo porovnané jeho účtovníctvo a účtovníctvo navrhovateľa za účelom nájdenia chyby.

Dňa 28. októbra 2002 právna zástupkyňa navrhovateľa zaslala okresnému súdu vyžiadané faktúry.

Dňa 10. januára 2003 bol určený termín pojednávania na 10. marec 2003.

Dňa 10. marca 2003 sa uskutočnilo pojednávanie (právna zástupkyňa navrhovateľa bola prítomná, odporca bol prítomný). Odporca oznámil, že 10. marca 2003 splnomocnil na zastupovanie komerčného právnicka JUDr. J. F., ktorý sa na pojednávanie neustanovil. Právny zástupca odporcu bol vyzvaný na špecifikáciu protinávruhu odporcu.

Dňa 27. marca 2003 došla okresnému súdu žiadosť právneho zástupcu odporcu, ktorou žiadal o predĺženie lehoty na špecifikáciu protinávruhu odporcu s ohľadom na náročnosť sporu.

Z 2. apríla 2003 sa v spise nachádza úradný záznam o tom, že právny zástupca žalobcu nahliadol do spisu.

Dňa 13. mája 2003 došlo okresnému súdu podanie právneho zástupcu odporcu, v ktorom uvádza, ako vznikol rozdiel, ktorý žaluje navrhovateľ. Právny zástupca navrhol, aby si súd vyžiadal inventúrne odsúhlasenia dodávok tovarov a ich úhrad za roky 1992 až 1996.

Dňa 15. mája 2003 požiadal právny zástupca o odročenie pojednávania nariadeného na 28. máj 2003 z dôvodu kolízie s iným pojednávaním v tom istom čase.

Dňa 28. mája 2003 sa uskutočnilo pojednávanie (právna zástupkyňa navrhovateľa bola prítomná, odporca bol prítomný, právny zástupca odporcu nebol prítomný). Pojednávanie bolo z dôvodu neúčasti právneho zástupcu odporcu odročené na neurčito a právny zástupca odporcu bol vyzvaný, aby špecifikoval protinávrh odporcu s predložením dôkazných prostriedkov a upresnením, či obrana odporcu je vzájomným návrhom alebo kompenzačnou námietkou, prípadne iným úkonom.

Dňa 23. júla 2003 oznámil JUDr. J. F., že mu jeho klient odvolal plnú moc, preto sa nemôže k dožiadaniu okresného súdu vyjadriť.

Dňa 2. decembra 2003 zaslal okresný súd odporcovi podanie, v ktorom ho poučuje o povinnosti predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, a to skôr ako súd vyhlási rozhodnutie vo veci samej, pretože na dôkazy označené neskôr sa neprihliada (§ 120 ods. 1 OSP).

Dňa 2. decembra 2003 bol navrhovateľ vyzvaný, aby sa vyjadril k podaniu žalovaného z 13. mája 2003.

Dňa 18. decembra 2003 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie právnej zástupkyne navrhovateľa.

Dňa 22. decembra 2003 došlo okresnému súdu vyjadrenie odporcu.

Dňa 23. decembra 2003 zaslal okresný súd vyjadrenie a doklady odporcu právnej zástupkyne navrhovateľa na vyjadrenie.

Dňa 23. decembra 2003 bol predvolaný svedok M. T. na pojednávanie vytýčené na 9. február 2004.

Dňa 12. januára 2004 došlo okresnému súdu podanie M. T., v ktorom sa uvádza, že o predmetnom spore nemá žiadne informácie a navrhuje, aby bol vypočutý svedok V. K., ktorý bol vtedajším inšpektorom čerpacích staníc Benzinol, a. s.

Dňa 3. februára 2004 bolo pojednávanie určené na 9. február 2004 preročené na 25. február 2004.

Dňa 25. februára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie (právna zástupkyňa navrhovateľa a odporca boli prítomní). Bol vypočutý svedok V. K. Pojednávanie bolo odročené na 14. apríl 2004.

Dňa 27. februára 2004 bola vyzvaná právna zástupkyňa navrhovateľa, aby navrhla svedka, ktorý by odborne ozrejmil platby na kreditné karty u odporcu v rokoch 1992 až 1996.

Dňa 25. marca 2004 došlo okresnému súdu vyjadrenie navrhovateľa ohľadom platieb prostredníctvom kreditných kariet.

Dňa 14. apríla 2004 sa uskutočnilo pojednávanie (právna zástupkyňa navrhovateľa a odporca boli prítomní). Z dôvodu doplnenia dokazovania bolo pojednávanie odročené na 2. jún 2004. Právna zástupkyňa navrhovateľa bola vyzvaná, aby doplnila doklady ohľadom predaja pohonných hmôt prostredníctvom kreditných kariet.

Dňa 19. apríla 2004 odporca zaslal okresnému súdu vyžiadané listinné dôkazy.

III.

1. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. Rob 1050/98 a sp. zn. Rob 3594/99, v súčasnosti vedenom pod sp. zn. 36 Cb 493/01 došlo k porušeniu práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...)", resp. v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...) súdom (...), ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...)".

2. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 146/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

3.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že predmetné rozhodovanie o zaplatenie 939 643 Sk s prísl. v súvislosti s ekonomickým prenájmom čerpacej stanice môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci aj s prípadným znaleckým dokazovaním. Doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania však ústavný nemôže pripísať iba na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci.

3.2 Ústavný súd konštatuje, že okresný súd v období od 27. marca 1998 (podanie návrhu) do 15. októbra 1999 (keď bol spis vrátený z najvyššieho súdu), t. j. v období vyše 18 mesiacov, nevykázal relevantnú procesnú činnosť. Úkon, ktorý bol urobený okresným súdom 4. januára 1999 – postúpenie veci krajskému súdu, ústavný súd považuje za neefektívny. Podľa v tom čase platného § 9 ods. 3 písm. a) OSP bol krajský súd vecne príslušný, ak by požadovaná suma (teda istina) bola vyššia ako 1 000 000 Sk, čo v danom prípade tak nebolo. K pochybeniu okresného súdu došlo z dôvodu, že okresný súd urobil súčet istiny a príslušenstva, čo bolo nesprávne. Pre posúdenie vecnej príslušnosti sa v tom čase brala do úvahy len výška istiny a nie súčet istiny a príslušenstva. Zároveň okresný súd v období od 11. októbra 2000 (odporca v časti doplnil žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku na výzvu súdu) do 24. októbra 2001 (opätovná výzva na doplnenie žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku), t. j. v období 12 mesiacov, nekonal.

3.3 V celkovom kontexte konkrétnych okolností predmetnej veci – predovšetkým v spojení s nečinnosťou okresného súdu počas 18 mesiacov a jeho nečinnosťou počas ďalších 12 mesiacov – však takýto jeho postup vyústil do odopretia práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. v primeranej lehote. Na druhej strane aj

odporca má podiel na celkovej dĺžke konania. K predĺženiu konania z dôvodov na strane odporcu došlo najmä tým, že na opakovanú výzvu okresného súdu nešpecifikoval svoj vzájomný návrh.

3.4 Ústavný súd preto dospel k záveru, že postup okresného súdu bolo potrebné v súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu považovať za „zbytočný prierah“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. za „neprimeranú lehotu“ v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

3.5 V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľa ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a ustanovenia § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prierahov.

4. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

4.1 Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Sk z dôvodu, že počas doby konania žil v stave právnej neistoty.

4.2 Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané vo výške 20 000 Sk.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Trovy právneho zastúpenia sťažovateľa pozostávajú z troch úkonov právnych služieb zo strany advokátky, a to prevzatia a prípravy zastupovania, zo spísania sťažnosti a zo spísania stanoviska k vyjadreniu krajského súdu. Za prvé dva úkony vykonané v roku 2003 patrí odmena v sume po 4 270 Sk a za tretí úkon vykonaný v roku 2004 v sume 4 540 Sk. Režijný paušál k dvom úkonom z roku 2003 je 128 Sk a k poslednému úkonu v roku 2004 je 136 Sk. Preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú (po zaokrúhlení) celkom sumu 13 470 Sk (bod 4 výroku).

6. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. mája 2004